

Introducere

„Dumnezeu e o lesbiană evreică de culoare.”

Derek Jarman

M-am născut conștientă de ceea ce se întâmplă în jur. Puterea mea de conștientizare e congenitală. Curge prin mine ca un elixir magic, păstrându-mi sufletul purificat și otrăvit pentru luptă. În multe feluri, sunt o Ioana d'Arc a zilelor noastre: încăpățânată, precoce, vorbitoare fluentă a limbii franceze.

Străinii mă complimentează adesea pentru neclințitul meu simț al dreptății sociale.

„Pe Titania”, spun ei, „abia am cunoscut-o, dar îmi pare a fi una dintre persoanele a cărei existență nu face decât să întruchipeze virtuțile interconectate ale curajului și adevărului”. Lucruri de acest gen mi se întâmplă aproape zilnic.

Permiteți-mi să mă prezint în mod oficial. Mă numesc Titania Gethsemane McGrath. Sunt o poetă intersecționalistă radicală, dedicată pe de-a-ntregul feminismului, dreptății sociale și protestelor pașnice.

În ultimii ani am devenit o prezență formidabilă pe scena de *slam poetry*. Pentru cei care nu sunt familiarizați cu termenul, *slam poetry* e doar poezie obișnuită, dar cu mai multe pauze. Și, de obicei, există și un bufet fără lactoză la final.

Interpretez frecvent la festivaluri de artă, biserici secularizate și alte locuri în care se retrag lesbienele pentru momente de spiritualitate. Am scris peste cinci mii de poezii, o parte dintre ele fiind incluse și în acest volum. Îmi place în mod special *Cum să inciți un cioban*¹, o lucrare dedicată Unchiului Asbjørn, singurul bărbat pe care l-am iubit vreodată. Odihnească-se în pace atunci când va muri!

Există momente în care dimensiunea propriului meu talent mă înspăimântă. Uneori, când citesc ceea ce am scris, nu pot să nu ajung la concluzia că sunt singurul artist în viață demn de a fi remarcat. Am acea abilitate deosebită de a duce un bisturiu lingvistic spre fanatismul canceros al culturii moderne occidentale.

Ca un simbol al milenialilor din prim-planul activismului online, sunt plasată într-un mod unic, astfel încât să te ghidez printre adesea ambiguul sistem de concepte care alcătuiește „conștiința” contemporană. Ca s-o spun direct, sunt o persoană mult mai bună decât tine.

1. În original, *How to Prod a Shepherd*.

Asta nu e aroganță. Aș merge într-atât de departe încât să spun că a fi înzestrat e un blestem. Aș prefera mai degrabă să fiu o persoană mediocră, ca toți ceilalți.

Bătălia pentru justiție socială a fost purtată pentru prea mult timp de hipsteri din clasa mijlocie, genul care-și face cumpărăturile la Urban Outfitters și consideră că uleiul pentru barbă e o investiție rațională. Dar a fi conștient de ceea ce se întâmplă în jurul tău e, de obicei, mult mai ușor decât se crede. Oricine poate fi activist. Poți schimba lumea în mai bine prin gesturi simple, precum a adăuga un steag în culorile curcubeului la profilul tău de Facebook, sau a-i atrage atenția unei persoane în vârstă care nu înțelege ce înseamnă „non-binar”. Într-adevăr, prin rețelele de socializare este acum posibil să arăți cât de virtuos ești fără a fi necesar să faci ceva anume.

Activiștii ca mine sunt deschizătorii de drumuri spre un nou război cultural, adulmecând precum vitejii câini însetați de sânge ai dreptății. Pentru a oferi un exemplu tangibil al realizărilor noastre, gândește-te la cum definiția cuvântului „nazist” a fost lărgită pentru a include pe oricine a votat pentru Brexit, care a luat vreodată în considerare să susțină Partidul Conservator sau a refuzat să ia în serios publicația *The Guardian*. Deși aceasta este o victorie măreață pentru cauza progresistă, înseamnă totuși că acum, în modernul Regat Unit, trăiesc mai mulți naziști decât existau în 1930

în Germania. Asta face din *Woke: un ghid spre justiția socială*, nu doar o lucrare de actualitate, ci una esențială.

Un bărbat nu ar fi putut scrie această carte. Bărbații nu ar putea niciodată să ajungă pe culmile conștiinței din cauza masculinității toxice fundamentale. Le e teamă de puterea *yni*, ritmul primar al fluxului menstrual. Femeile sunt zeițe celeste, surori de sânge ale sacrelor vrăjitoare ale lunii.

Sunt un narator al realității, un asasin al patriarhatelor, un metafizician fără frică. Îmi îndes scrotul de gen neutru în gura inamicilor justiției. Îi alăptez pe copiii speranței prin viguroasele mele sfârcuri ale egalității.

Dacă citești asta, probabil suferi de inabilitatea de a ține pasul cu trendurile moderne. Sunt aici să te ghidez pe terenurile minate ale dreptății sociale, să te modelez într-o versiune mai plăcută a ta. Imaginează-ți că sunt o olăriță în atelierul ei, iar tu ești o bucată diformă de lut.

Dacă dorești, îți pot modela destinul.

Cuprins

Introducere	7
Bătălia mea	11
La naiba cu patriarhatul!	16
Tirania faptelor	22
<i>Eu, victima</i>	29
<i>Cum să inciți un cioban</i>	30
<i>Condiția umană</i>	32
Suge-mi <i>hashtag</i> -ul	34
Moartea albă	39
Cultura mea nu e rochia ta nenorocită de bal	47
<i>Însușirea culturală</i>	53
<i>Năpasta albului</i>	54
<i>Vaginul meu furios</i>	56
De ce am încetat să mai vorbesc cu bărbații despre feminism	57
Ecosexualitate	65
Brexit și ascensiunea celui de-al Patrulea Reich	71
<i>Brexitul unui băiețel</i>	77
<i>23 iunie 2016</i>	79
<i>Brexit: un haiku</i>	80
Puterea vaginului	81

Căsătorit	87
Către o Utopie Socialistă Intersecțională	92
<i>Odă unui boschetar</i>	100
<i>Meghan</i>	101
<i>Eu sunt femexă</i>	102
Zânele moarte și găurile din față	104
Islamofeminismul	112
Lumea nu trebuie populată cu oameni	119
<i>Masculinitate toxică</i>	124
<i>Cei care menstruează</i>	126
<i>Bocetul unui vegan</i>	128
<i>Freeze Peach</i>	130
Androcaustul	136
Fasciști dogmatici	141
<i>Comedie</i>	149
<i>Mami</i>	150
<i>Sunt Titania McGrath</i>	151
Concluzia	153